

1.

A ZSIDÓKNAK ÉS NEKÜNK ÍRT LEVÉL

December 25., szombat délután

Tanulmányozzuk gondosan a Zsidókhoz írt levél első fejezetét. Tanúsítsunk érdeklődést az Írások iránt. Olvassuk és tanulmányozzuk őket szorgalmasan. „Azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek – mondta Krisztus –, és ezek azok, amelyek bizonytságot tesznek rólam.” (Jn 5:39) Számunkra mindent jelent, ha tapasztalatot és személyes ismeretet szerzünk Istenről és Jézus Krisztusról, „akit Ő küldött”. „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17:3) – *A keresztény nevelés alapjai*, 404. o.

Férfiak, nők, fiatalok! Isten erkölcsi bátorságot, töretlen céltudatoságot, határozottságot, lelkieőt, kitartást, önálló gondolkodást vár el tőletek, mely nem egyszerűen átveszi a mások állításait, hanem maga néz utána, mielőtt elfogadna vagy elvetne valamit; mely szemügyre veszi, mérlegeli a bizonyítékokat, és imában az Úr elé viszi azokat. „Ha valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.” S most következik a feltétel: „Kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt, és ide s tova hány. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól.” Mikor bölcsességért esdeklünk, ne legyen semmitmondó az imánk, mely a következő percben már ki is röppen a fejünkből, hanem olyan legyen az ima, ami a szív erős, komoly kívánságát fejezi ki, mely a bölcsesség hiányának tudatából fakad, hogy kifürkésszük Isten akaratát.

Ha nem kapunk azonnali választ az imánkra, ne fáradjunk bele a várakozásba, ne hervadjunk le, ne veszítsük el lábunk alól a talajt.

Kapaszkodjunk az ígéretbe: „Hú az, aki elhívott titeket, és Ő meg is cselekszi azt.” Akár a kitaratóan kérő özvegy, sürgesd te is a kérésedet, légy szilárd a célkitűzésedben. Fontos, amit kérsz, és nagyon lényeges? Bizony az. Ne ingadozz hát, mert lehet, hogy ezzel a hited próbáltat meg. Ha értékes dolgot kívánsz, érdemes erősen, komolyan, kitaratóan ostromolni érte az eget. Tied az ígéret, virrassz hát, és imádkozzál. Légy állhatatos, akkor választ kapsz imádra. Hisz Isten ígérte meg. Ha nehezen kapod meg, többre becsülöd, mikor megkaptad. – *Bizonyságtételek*, II. köt., 130–131. o.

A keresztények a világban káros hatásokkal találkoznak. Nyugtalanító körülmények teszik próbára természetünket. Ha helyesen viszonyulunk a próbákhoz, megedzik keresztény jellemvonásainkat. Ha szelíden hordozzuk a sérelmeket és sértéseket, ha szeretettel válaszolunk a sértő szavakra, és kedvességgel az erőszakos tettekre, ezzel azt bizonyítjuk, hogy Krisztus lelkülete lakik a szívünkben – hogy az élő szőlőtőkéből árad életerő a vesszőkbe. Ez az élet Jézus iskolája, ahol megtanulhatjuk, hogy szelídek és alázatos szívűek legyünk. S a végső elszámolás napján meglátjuk majd, hogy a nehézségek, kellemetlenségek és akadályok, amelyeket el kellett viselnünk, a kereszténység elvei alkalmazásának gyakorlati leckéi voltak. Ha ezeket megfelelően viseljük, keresztény jellemet fejlesztenek ki bennünk, és megkülönböztetik a Megváltó tanítványait a világ fiaitól. – *Bizonyságtételek*, V. köt., 344. o.

December 26., vasárnap

Isten hangja a Szentlélek által szüntelenül figyelmeztet és tanít, hogy hitünk megerősödjön a prófétaság lelkében. Többször is utasítást kaptam: „Írd le mindazt, amit néked adtam, hogy népem hite megerősödjék mindabban, amit elfogadott.” Sem az idő, sem a megpróbáltatások nem helyezték hatályon kívül a kapott tanításokat, hanem a szenvedések és az önfeláldozás hosszú évei alatt még inkább igazolták a kijelentett bizonyságtételek igazát. Az üzenet hirdetésének első napjaiban adatott tanítást úgy kell hirdetni, mint az utolsó napokra szóló igen biztos igazságot... Ha figyelmesen tanulmányozzuk a Zsidókhöz írt levél második fejezetét, megtanuljuk, hogy mennyire fontos szilárdan meg-

állni a kapott igazság minden egyes elvére vonatkozóan. – In: *Advent Review and Sabbath Herald*, 1907. július 18.

Jézus Krisztus a mennybemenetele után értékes ajándékot adott azoknak, aki hittek és hinni fognak őbenne. Ez az ajándék méltó Megváltónkhoz, a királyok Királyához, és azt tanúsítja, hogy visszatérve a mennybe Jézus elfoglalta helyét Atyja trónján mint közbenjárónk: az Ő képviselőjét, a harmadik isteni személyt adta az embereknek. Ezt az ajándékot nem lehet felülmúlni. Jézus Krisztus minden adományát egy ajándékban egyesítve kívánta nekünk adni, ezért Isten Lelkét, a megtérítő, megvilágosító, megszentelő erőt ajándékozta nekünk. Szentlelke a maga teljességében és hatalommal érkezett, mintha korszakokon át visszatartották volna, és most kitöltötték a gyülekezetre.

A hívők újra megtértek. A bűnösök a keresztyéyekkel együtt keresték a nagy értékű gyöngyöt. Testvérében minden keresztyén a szeretet isteni képmását látta. A közös cél minden egyéni érdeket felülírt, minden egyéni elképzelést félretettek, minden szív összhangban vert. Minden hívőnek az volt a vágya, hogy a legtökéletesebben mutathassa be Krisztus jellemét, és építhesse országát. – *Az én életem ma*, 36. o.

Ugyanígy nyilvánvalóvá válik a Lélek munkálkodása a szívben az olyan ember cselekedeteiben, aki átérezte a megmentő erőt. Amikor Isten Lelke átveszi az uralmat a szív felett, átalakítja az életet. Az ember elveti a bűnös gondolatokat, lemond a gonosz cselekedetéről; szeretet, alázatosság és béke lép a harag, irigység és összeférhetlenség helyébe. A bánatból öröm lesz, az arcon égi fény tükröződik. Senki sem láthatja a kezet, amely leemeli a terhet, nem láthatja a mennyei udvarokból alászálló fényt. Az áldás akkor jön, amikor a lélek hittel aláveti magát Istennek. Ekkor az emberi szem számára nem látható hatalom új lényt hoz létre az Úr képmására.

Lehetetlen, hogy véges elme felfoghassa a megváltás művét. Titokzatossága meghaladja az emberi tudást, aki azonban átmegy a halálból az életre, az megérti, hogy ez isteni valóság. A megváltás kezdetét személyes tapasztalatból ismerhetjük meg. Eredményei pedig kihatnak az örökkévalóságra. – *Jézus élete*, 173. o.

December 27., hétfő

Az Olajfák hegyéről Jézus azokat a viharokat szemlélte, amelyek az apostoli egyházat érik majd, és jövőbe látó szeme azokat a hatalmas és heves viharokat figyelte, amelyek követőit érik az üldözés és sötétség ezután következő korszakaiban. Néhány félelmetes jelentőségű rövid szóban kijelentette a sorsot, ami Isten egyházát éri a világ fejedelmei részéről. Krisztus követőinek a megaláztatás, gyalázat és szenvedés ugyanazon útját kell végigjárniuk, mint Mesterüknek. Az az ellenségeskedés, amely a világ Megváltója ellen tört ki, mindazok ellen is megnyilvánul, akik hisznek a nevében.

A korai egyház története igazolta a Megváltó szavainak beteljesedését. A föld és pokol hatalmasságai feltámadtak Krisztus ellen követőinek személyében. (...) Az üldözés tüze fellángolt. A keresztényektől elkobozták vagyonukat, és elűzték őket otthonukból. A szenvedésnek nagy harcát állták ki, „megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állták ki, sőt, még bilincseket és börtönt is” (Zsid 11:36). – *A megváltás története*, 320. o.

Egyiptom sikeres katonai parancsnoka, a nép kegyeltje megszokta, hogy dicsőítsék és hízelegjenek neki. A népet magához vonzotta. Azt hitte, hogy saját erejével meg tudja szabadítani Izraelt. De egészen más volt a lecke, amit Isten képviselőjének meg kellett tanulnia. Miközben nyáját a hegyek vadonjaiban és a völgyek zord legelőin vezette, megtanult hinni, szelídnek, türelmesnek, alázatosnak és önzetlennek lenni. Megtanulta a gyengék gondját viselni, a betegeket gyámolítani, az elkóboroltat megkeresni, a zabolátlanokat elhordozni, a bárányokat gondozni, az öregeket és erőtlenekeket ellátni.

Ebben a munkában Mózes közelebb került a Főpásztorhoz. Eggyé vált Izrael szentjével. Nem gondolt tovább valami nagy mű véghezvitelére. Igyekezett a rábízott munkát Istennek való szolgálatként hűséggel elvégezni. Felismerte, hogy a közelében ott van az Úr. Az egész természet a láthatatlan Lényről beszélt neki. Istent személyes Istenként ismerte meg, és miközben jelleméről elmélkedett, egyre jobban érzékelte jelenlétét, és menedékre talált az Örökkévaló karjában. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 474–475. o.

Az Üdvözítő még nagyobb gyöngédséggel szereti a megpróbált lelket, mikor megvetés éri az igazságért. Amikor a hűséges léleknek az igaz-

ság miatt törvénszegő ítélőszékek előtt kell megállnia, akkor Krisztus mellette lesz. A rámondott vádak lényegében Krisztus ellen irányulnak. Krisztus mondta: „Én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.” (Jn 14:21) Szentjei személyében Jézus Krisztust ítélik el újból és újból. Amikor a hűségeseket a börtöncellákba vetik az igazságért, Krisztus is megjelenik, hogy szeretetével örömet hozzon a szívbe. Amikor Krisztusért akár az életükkel is kell fizetniük, Ő így szól: „A testet megölhetik, viszont a léleknek nem árthatnak.” „Bízzatok: én meggyőztem a világot.” (Jn 16:33) – *That I May Know Him*, 275. o.

December 28., kedd

Ha alázatos és tanítható leszel, ha engeded, hogy Lelke alakítson, akkor Ő lesz az erőd, igaz életed és szerfelett nagy jutalmad. Ha elrejtőzöl Istenben, ha hagyod, hogy Lelke meglágyítson, akkor sokat tehetsz testvéreidért. Kemény emberekkel kell szembeszállnod. Ezek keserű előítélettel telítettek, de nem keserűbbel, mint Saul. Isten hatalmasan tud munkálkodni testvéreiért, ha nem hagyod magadnak, hogy elálld az utat, és a magad ösvényét is elzárd. Amikor fáradozol, éljen szívedben túlaradó szeretet, szájalom és gyöngédség. Ha Jézusra figyelsz, ha hagyod, hogy tapasztaltabb testvéreid tanácsoljanak, akkor letörheted az előítélet vasfalait.

Nem szabad könnyen elcsüggedned a nehézségek vagy a tüzes ellenállás miatt, hisz az Úr szolgája vagy. Törj előre – nem a magad nevében, hanem Izrael Istenének hatalmával és erejével. Mint Krisztus keresztjének jó katonája viseld el a nehézségeket, hiszen Jézus is elviselte, hogy a bűnösök ellene szóljanak. Gondolj az Ő életére, meríts belőle bátorítást, majd haladj előre hittel, bátran, reménykedve. – *Bizonyságtételek*, III. köt., 434. o.

A dolgok nem jó irányba haladnak, mert a gonosz emberek és a hamis tanítók egyre gonoszabbak lesznek önmagukat és másokat becsapva. Sokkal nagyobb ellenállásra kell számítanunk, mint amit eddig megtapasztalhattunk. Most pedig legyen Krisztus a menedékünk, különben az előttünk álló napokban lelkünkön el fog uralkodni a sötétség és a csüggedés. Az emberi segítségnek van egy határa, amelyen túl azonban már teljesen haszontalan. Mindenkinek hitben kell élnie, amikor heves és látszólag halálra menő küzdelmet vív a sötétség erőivel. Mindenki

önmagáért állhat meg vagy bukhat el. Pusztulást hozó nyílvevesszők állnak készen a hűségesekre zúdulni, és támadásukat egyetlen emberi erő sem védheti ki. Azonban ha szemünk megnyílna, akkor láthatnánk Isten angyalait, amint körülfogják az igazakat, hogy semmi se ártson nekik... Jézusra kell tekintenünk, az Ő szavait kell tanulmányoznunk, és az Ő Lelkéért kell könyörögnünk. Sokkal több időt kell töltenünk Istennel elmélkedés és ima által. Imádkozzunk többet, és beszéljünk kevesebbet. Saját bölcsességünkben, tapasztalatunkban nem bízhatunk, de még az igazság ismeretében sem, hanem minden nap tanítványként kell tekintenünk mennyei Tanítómesterünkre bölcsességet kérve tőle. Utána pedig már ne keressük a könnyebb, kellemesebb vagy előnyösebb utat, hanem menjünk előre, hisz hű az, aki elhívott bennünket. – *Our High Calling*, 362. o.

Valahányszor beborul valaki fölött az ég, ha nehéz helyzetbe kerül, vagy szegénység, esetleg nyomorúság sújtja, Sátán máris ott terem, hogy kísértéseivel elkésérítse. Jellemünk gyenge pontjait támadja. Megpróbálja megrendíteni bizalmunkat Istensben, aki ezen dolgokat beengedi az életünkbe. Megkísért, hogy ne bízunk, hanem vonjuk kétségbe az Ő szeretetét. A kísértő gyakran úgy közelít hozzánk, mint annak idején Krisztus esetében. A gyengeségeinket és a hibáinkat helyezi előtérbe. Azt reméli, hogy elkéséríti a lelket, és megrontja a kapcsolatunkat Istennel. Ekkor már biztos lehet abban, hogy a prédájává válunk. Viszont ha úgy utasítjuk el Sátánt, ahogy Jézus is tette, akkor számos kudarcától mentesülhetünk. Ha azonban szóba elegyedünk az ellenséggel, akkor megadjuk neki a győzelem lehetőségét. – *In Heavenly Places*, 256. o.

December 29., szerda

Illés ugyan titokban menekült a Hóreb-hegyére, de Isten tudott róla. A sötétség hatalmai szorongatták, de a fáradt és csüggedt próféta nem maradt magára a velük vívott küzdelemben. A barlang bejáratánál, ahol Illés menedéket talált, az Úr találkozott vele, nagyhatalmú angyalt küldött, hogy szükségleteiről érdeklődjön, és megértesse, mi a menny szándéka Izraellel.

Amíg Illés nem tanult meg teljesen Istensben bízni, addig nem tudta elvégezni munkáját azokért, akiket rávettek a Baál imadására. A Kár-

mel-hegyi emlékezetes győzelem utat nyitott még nagyobb győzelmek felé. Illés azonban Jézabel fenyegetése miatt elfordult az előtte megnyílt csodálatos lehetőségektől. A menny emberének meg kellett látnia, hogy pillanatnyilag milyen gyenge annak a feladatnak a nagyságához képest, amellyel Isten akarja megbízni. – *Próféták és királyok*, 167. o.

Bátorság és kitartás nélkül semmit sem tudunk megtenni. Öntetek bátorságot és reményt a szegényekbe és elcsüggedtekbe. Amikor válságos helyzetbe jutnak, kézzelfogható segítséggel bizonyítsátok be nekik – ha szükséges –, hogy titeket érdekel a sorsuk. Akik sok előnyt élveznek, ne felejtsek el, hogy ők maguk is még sok dologban hibáznak, és nekik is fáj, amikor rámutatnak hibáikra és arra, miként kellene viselkedniük. Gondoljatok arra, hogy kedvességgel többet lehet elérni, mint dorgálással. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 196. o.

Sátán képes arra, hogy kétségeket sugalljon az Úr küldte bizonyágtételekkel szemben. Sokan erénynek tartják, az értelem jelének, ha hitetlenek, kételkedők és a szavak értelmének kiforgatói. Aki kételkedni akar, bőségesen talál rá alkalmat. Istennek nem az a szándéka, hogy eltávolítsa a kétely utolsó árnyékát is. Bizonyítékot ad, amelyet körültekintően, alázatos és tanítható szívvel kell megvizsgálnunk. Mindenki döntsön a bizonyíték súlya szerint. Az őszinte gondolkodású embernek a menny elég bizonyágot szolgáltat, de aki elfordul a azoktól, mert véges értelme nem foghat fel néhány dolgot, az a hitetlenség, a kérdéseken rágódás, a kételyek hideg légkörében marad, hite pedig hajótörést szenved. – *Bizonyágtételek*, V. köt., 675. o.

Miközben a gyermek növekszik, életkorához és kapott képességeihez mért intelligenciát várnak el tőle... Ha még egy gyermektől is ilyen értelmi fejlődést várunk el az évek múlásával, akkor vajon nem kellene elvárnunk a keresztény embertől is, hogy láthatóvá váljon növekedése a kegyelemben és a tapasztalatokban? (...)

Isten nem akarja, hogy kezdők maradjatok. Művének szüksége van mindarra, amit e földön elsajátíthattok az intelligencia és a határozott ítélőképesség terén. Szeretné, hogy feljussatok a legfelsőbb lépcsőfokra, majd belépjétek Isten országába. – *Sons and Daughters of God*, 330. o.

December 30., csütörtök

Jézus ott volt Jánossal a száműzetés idején, és éppen így lesz hűséges gyermekeivel is, akiknek szenvedniük kell a hitükért és bizonyosságtevéjükért... Az üldözések viharai miatt a sziklák hasadékaiba rejtőztek, de a korszakok Sziklája volt a védelmük. A hegyek és a barlangok menedékében az Üdvözítő megmutatta nekik jelenlétét és dicsőségét. Még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. Az Ő tekintete túzlángként hatol be a legmélyebb börtöncellákba, hogy kimentse gyermekeit, mert nevük be van írva az élet könyvébe. Az Úr szeme rajtunk nyugszik, körülvesz bennünket, látja minden nehézségünket, észlel minden veszélyt. Nincs olyan hely, ahová ne hatolna be, gyermekeit nem érheti olyan szenvedés vagy baj, amelyet az Ő szeretete ne érne utol. – *That I May Know Him*, 360. o.

„Tartsd meg!” Tarts ki. Ez nem bűneink melletti kitartást jelent, hanem tarts ki a megnyugvás, a hit, a reménység mellett, melyet Isten nyújtott számodra Igéjében. Sohase csüggedj el. A csüggedt ember sem mire se képes. Az ősellenség elcsüggeszteni törekszik, fülünkbe súgva, hogy semmi értelme Istent szolgálunk, hogy több értelme lenne élvezetekkel és örömmel élnünk a világban. De hát „mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkében pedig kárt vall”? Világi élvezetekkel élhetsz az eljövendő világ elvesztése árán; de megengedheted-e magadnak, hogy ekkora árat fizess érte?

„Tarts ki.” Ki kell tartanunk, és élnünk kell az összes mennyből nyert világossággal. Miért? Mert az Úr azt akarja, hogy ragadjuk meg az örökévaló igazságot, és segítő keze legyünk – hirdessük a világosságot azoknak, akik nem tudnak irántuk való szeretetéről. Mikor Krisztusnak adtátok magatokat, az Atya, Fiú és Szentlélek jelenlétében tettetek ígéretet. A menny három hatalmának jelenlétében. „Tartsd meg” ezt az ígéretet. – *A Te Igéd igazság*, VII. köt., 959. o.

Te döntöd el, hogy ki vezesse a szívedet, és ki uralja az elmédet. Ha úgy döntesz, hogy ajtót nyitsz a gonosz sugallatai előtt, akkor elmédet a kétely és a lázadás kérdései fogják elárasztani. Hangot adhatsz az érzéseidnek, azonban minden kimondott kétely egy elhintett mag, ami egyszer majd kicsírázik, és valakinek az életében olyan gyümölcsöt terem, amit sosem fogsz tudni helyrehozni. Megtörténhet, hogy te egyszer majd kigyógyulsz a megkísértés pillanataiból... azonban mások,

akiket tévelygésre készítettél, meglehet, hogy sosem fognak megszabadulni az általad elhintett hitetlenségtől. Fontos tehát, hogy csak olyat mondjunk embertársainknak, amivel lelki erőt nyújtunk, és világosságot árasztunk a szívükbe. – *That I May Know Him*, 228. o.

December 31., péntek – További tanulmányozásra

Az apostolok története: „Rómából írt levelek” című fejezet.